

РЕШЕНИЕ

№ 3362

гр. София, 09.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНД

при участието на секретаря АЩД
като разглежда докладваното от ЯНД Административно наказателно дело № 20211110209735 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. И. И., ЕГН: ***** срещу заповед за задържане на лице рег. № 513 зз-42 от 18.03.2021 г., издадена от В. Вл. Б. на длъжност мл. разузнавач при 03 сектор ПКП при СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР по отношение на А. И. е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок до 24 часа“.

В жалбата се излагат съображения, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон, процесуалните правила и в противоречие с целта на закона. Изтъква се, че правото на защита на жалбоподателя е ограничено, тъй като в обжалваната заповед липсва посочване на фактическите основания за задържането му, както и че заповедта не е в съответствие с целта на закона. Твърди, че не е съпричастен към извършването на описаното в оспорваната заповед престъпление – такова по чл. 270 от НК. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят А. И., редовно призован, се явява лично. Наред с това, същият се представлява от адв. Д. А., който иска от съда да отмени оспорената заповед по съображенията в жалбата. Отново изтъква, че не са налице данни за извършено от жалбоподателя престъпление. Претендира разноски.

Ответникът – В. Вл. Б. на длъжност мл. разузнавач при 03 сектор ПКП при СДВР, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.03.2021г, в жилище - апартамент № 65, на горепосочения адрес - гр. София, ж.к. Красна поляна, ул. Атанас Кирчев, бл. 8, вх. А, ет.13 били извършвани процесуално - следствено действия - претърсване и изземване, по досъдебно производство № 21-СЛ/2021г, по описа на ВОП - София.

Същите започнали с начало около 06.30ч, на 18.03.2021г, и продължили до около 05.20ч на 19.03.2021г. Извършили се в присъствие на две поемни лица – ММ и МС. На ПСД присъствали още ЯБ – следовател при ВОП - София, който оказвал съдействие на прокурор Б, както и прокурор П – ВКП като надзорен прокурор. За обезпечаване на адреса и осигуряване на спокойно извършване на процесуално-следствените действия, на място присъствали и служители на МВР – ЦА, СД, НД и В. Б. – служители на СДВР, които имали за задача да охраняват адреса. Същите стояли, двама – отвън на 13 етаж и двама на входа на блока, като се сменяли. Задачата им била да не допускат външни лица да влизат в жилището, в което се извършват действията по разследването. Имало и служители на ДАНС, които също били извън претърсваното жилище. Вътре в самото жилище били неговата обитателка – г-жа Г И.а, прокурор Б, прокурор П, следовател Б и двете поемни лица

Около 17.45ч, служителите СД и В. Б. се намирали пред входа на блока, а Динкова и Атанасова – на площадката на ет. 13. В това време, А. И. – син на Г И.а, влязъл във входа на блока, без да бъде забелязан от служителите на Военна полиция и ДАНС, които били отвън. Служители на Военна полиция, уведомили жалбоподателя Б. и колегата му Д, че са получили информация, че сина на Г И.а има вероятност да отиде в апартамента, посочвайки марката, модел и регистрационен номер на управляваното от него МПС.

Жалбоподателят Б. и колегата му Д, видели, че в редицата паркирани автомобили пред блока, има МПС отговарящо на описанието и веднага тръгнали към апартамента, като взели двата асансьора. Когато стигнали на площадката на ет. 13, там видели Динкова и Александрова и служител на ДАНС. В същото време, вътре в жилището, прокурор Генка Б придружавала Г И.а до тоалетната, като била застанала с гръб към входната врата на апартамента, когато чула в апартамента разговор на висок тон. Обърнала се по посока на шума към входната врата и видяла непознато за нея лице от мъжки пол, а именно А. И. – син на Г И.а, който бил влязъл в жилището и крещял на висок глас „Какво правите тук? Какво става?“. Прокурор П обяснила на г-н И., че в този момент, в жилището се извършват действия по разследване – претърсване и изземване. В този момент, прокурор Б извела г-жа И.а от тоалетната и двете тръгнали към входното антре, където се извършвало претърсване в този момент. Г И.а казала, че това е синът ѝ и двамата опитали да проведат разговор помежду си, който прокурор Б прекъснала. На неин въпрос, как е влязъл в жилището, А. И. заявил, че има ключ от същото и така е влязъл. Същата уведомила А. И., че трябва да напусне жилището, тъй като пречи на провеждане на действията по разследването. А. И. попитал майка си как е, след което напуснал жилището. Действията на А. И. били възприети от всички лица, намиращи се в този момент вътре в него. Напускайки жилището, А. И. бил задържан от служителите на СДВР и отведен в сградата на СДВР за изготвяне на необходимите документи.

Жалбоподателят А. И. И., ЕГН: ***** бил задържане на 18.03.2021 г., в 18.10 ч., за което била издадена обжалваната заповед за задържане на лице рег. № 513 зз-42 от 18.03.2021 г., от В. Вл. Б. на длъжност мл. разузнавач при 03 сектор ПКП при СДВР.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства заповед за задържане на лице, докладна, декларация, заповед за конвоиране на лице, протокол за проведен инструктаж за конвоен наряд, удостоверение за заемната от ответника по жалба длъжност, постановление за прекратяване на наказателното производство по ДП № ЗМ 33/2021г, по описа на СДВР, пр. пр. № 11256/2021г, показанията на св. Н. Р Д.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Оспорената заповед за задържане представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона. Разпоредбата на чл. 169 АПК поставя допълнителни критерии, с които съдът следва да се съобрази при преценката на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, са посочени от разпоредбата на чл. 169 АПК – да провери дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административния акт.

Като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, съдът намира, че жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 72 от ЗМВР, а именно от полицейски орган – мл. разузнавач в 03 група на 03 сектор „Издирване“ към отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ при СДВР – В. В. Б.. Спазени в процедурата за издаването и – издадена е в писмена форма (чл. 74, ал. 1 ЗДвП) и видно от отбелязването в самата заповед на задържания са разяснени правата по чл. 72, ал. 3 - 6 ЗМВР и разпоредбата на чл. 73 НПК. Същата съдържа задължителните реквизити съгласно чл. 74, ал. 2 ЗМВР. В оспорената заповед са посочени името, длъжността и местоработата на издалия заповедта полицейски орган; датата и часа на задържането; данни за задържаното лице, както и правата му по чл. 72, ал. 3 до 6 ЗМВР.

В заповедта обаче не е посочено фактическото основание за задържане на лицето. Посочено е единствено по „във връзка с чл. 270 от НК на пр. пр. № СП – 393/2021г. по описа на ВОП – София“. Не са посочени никакви фактически обстоятелства по отношение на конкретното деяние – къде, кога е извършено, не са посочени и никакви данни, които да сочат на вероятна съпричастност на жалбоподателката към извършено престъпление по чл. 270 от НК. За обосноваване на правото на органа да упражни предоставеното му

правомощие и за осигуряване възможност на адресата на акта да защити правата си, следва в заповедта за задържане да са описани конкретни фактически обстоятелства, от които да може да се изведе подозрение, че лицето, спрямо което се постановява задържането, може да е извършило престъпление или да е съпричастно с него. ЕСПЧ приема, че чл. 5, § 1, б. „с“ (буква „в“) от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи изисква лицето да е задържано по „обосновано подозрение“, че е извършило престъпление. Такова подозрение не може да бъде общо и абстрактно. Позоваването само на приложимите разпоредби, но не на каквито и да било специфични обстоятелства или действия, съдът посочва, че може да е достатъчно основание да доведе до извод, че лишаването от свобода е несъвместимо с принципа на защита от произвол. В конкретния случай не само, че не са посочени каквито и да било конкретни обстоятелства, които да сочат на съпричастност на жалбоподателката към извършване на престъпление по „чл. 270 от НК“, но полицейският орган дори и бланкетно не е посочил да съществуват такива данни.

В Тълкувателно решение № 4/ 22.04.2004 г. по адм. дело № 4/2002 г., ВАС посочва, че излагането на мотиви при издаване на административен акт дава възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган, да приложи една или друга правна норма. Мотивите дават възможност на горестоящия административен орган и на съда да извършат проверка за законосъобразност на акта. Изключение от този принцип е допустимо единствено, когато с акта се удовлетворяват изцяло направените искания и не се засягат права или законни интереси на други граждани и организации, както и когато въпросът е свързан със защита на класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна. В тези случаи се посочва само правното основание за издаването на акта. В цитираното тълкувателно решение изрично е посочено, че липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. Така и когато органът действа при условията на оперативна самостоятелност, въпреки предоставената му от закона възможност да извърши преценка дали, кога и какво решение да вземе при осъществяване на дейност от своята компетентност, неизлагането на мотиви по въпроса защо е избрано едно от няколко възможни законосъобразни решения и/или необсъждането на възраженията и обясненията на

заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, съставляват съществени нарушения на административнопроизводствените правила и са основания за отмяната на акта.

Съгласно постановките в ТР № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС е допустимо издаването на мотивите да не съвпада по време с издаването на индивидуалния административен акт и те да са обективирани в друг документ, стига той да изхожда от същия административен орган. Като и в този случай страните следва да имат възможност да се запознаят своевременно с мотивите към акта, за да узнаят съображенията на административния орган и организират защитата си срещу акта. В материалите по образуваното досъдебно производство се съдържа докладна записка от органа, издал заповедта. Простото и съществуване обаче не изпълнява целите на изискването за мотивиране на административните актове. Няма данни тя да е била съобщена на жалбоподателя и не на последно място – същата е приложена към материалите по образувано досъдебно производство, с които жалбоподателят може да се запознае едва след разрешение на наблюдаващия прокурор.

Мотивиран от гореизложеното, съдът приема, че заповедта е издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради което жалбата е основателна и същата следва да бъде отменена.

При този извод, за пълнота на изложението, съдът ще посочи, че изцяло споделя възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност на издадената заповед по съображения за липса на материалноправните предпоставки за издаването ѝ. Липсват каквито и да е данни жалбоподателката да е извършила процесното престъпление по чл. 270 от НК, какъвто впрочем е изводът на наблюдаващия прокурор, който е прекратил образуваното във връзка със случай досъдебно производство поради това, че описаното деяние е несъставомерно по цитирания текст.

При този резултат от оспорването, право на разноски на основание чл. 143, ал. 1 АПК има жалбоподателят. В негова полза следва да бъде присъдена сумата от 10,00 лева, представляваща държавна такса. Същият претендира още сумата от 1000,00 лева за адвокатско възнаграждение,. По отношение на нея обаче не са представени доказателства, за това, че е била реално

заплатена. Представен е договор за правна защита и съдействие, в който е отбелязано уговорени възнаграждение в посочения размер. Същият съдържа и уговорка за заплащането му „в брой“, но липсва отбелязван (в частта му, в което същият има характер на разписка), че това се е случило.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за задържане на лице рег. № 513 зз-42 от 18.03.2021 г., издадена от В. Вл. Б. на длъжност разузнавач в 03 група на 03 сектор „Издирване“ към отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ при СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР по отношение на А. И. И., ЕГН: ***** е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок до 24 часа“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл. 143, ал. 1 АПК ДА ЗАПЛАТИ на А. И. И., ЕГН: *****, сумата от 10, 00 /десет/ лева – разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - София - град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението на основание чл. 138 АПК да се изпрати на страните - на жалбоподателя А. И. И., /чрез адв. Д. А./ и на ответника – В. В. Б. на длъжност разузнавач в 03 група на 03 сектор „Издирване“ към отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ при СДВР.

Съдия при Софийски районен съд: _____